

JESU HJERTE KIRKE

DEN ROMERSK-KATOLSKE KIRKE
I RANDERS OG OMEGN

SOGNEBLAD

marts – april - maj

2019

2. årg. Nr. 5

Skriftemål i fastetid og i hele året

Fastetiden og påsken udgør en lang periode, som strækker sig over 90 dage. Vi er i kirkeårets hjerte, og vi fejrer det, som sammen med Treenigheden er vores tros både dybeste og højeste mysterium: Jesu Påske.

For at forberede os dertil giver Kirken os 40 dage, hvor vi kan gøre os klar til påske triduum og de 50 påsketidsdage.

Der er forskelligt, man kan gøre for at forberede sig, og jeg vil i denne artikel fokusere på én af dem: Skriftemålet.

Kirken lærer os at gå til skrifte mindst en gang om året - i hvert fald før påske - men den anbefaler os at gå oftere til skrifte. Når man siger ofte, kan man hurtigt stille sig spørgsmålet: Jamen hvor ofte?

Vi kan lade os inspirere af vores pave Frans; han siger selv, at han går til skrifte hver anden uge. På den måde former man sin samvittighed, og man lærer Guds barmhjertighed at kende - mere og mere.

Mange især ældre katolikker spørger mig, hvorfor der mon er så mange, som netop ikke går til skrifte. Uden at ville generalisere for meget plejer jeg at svare, at det især er de unge, som går ofte til skrifte; de voksne har det til gengæld lidt sværere med dette sakramente. Dette er min erfaring som præst.

Jeg har prøvet at finde svar på, hvorfor der er nogen i Den katolske Kirke, som ikke eller som meget sjældent går til

skrifte, og jeg er nået frem til en række svar, som slet ikke udgør en fuldstændig og tilstrækkeligt analyse, men som er et forsøg på at skildre problematikken.

1. Den første årsag er efter min mening mangel på kendskab til synden: både teoretisk og praktisk. Man har svært ved at forstå synden som begreb, altså synden generelt, men endnu mere i praksis, så det handler om uvidenhed om éns egne synder. Dvs. at man slet ikke føler sig som en synder, og at man derfor ikke kender sine synder.

Synden er faktisk et teologisk begreb, det er altså noget, man erkender i forbindelse med en relation til Gud ("Adam hvor er du?" spørger Gud Adam lige efter syndefaldet). Mangel på kendskab til synden er derfor egentlig mangel på kendskab til Gud og hans kærlighed til os, i teori og meget mere i praksis. Konsekvensen af det kan derfor være en misforståelse af begrebet synd, som forveksles med fejl, skyldfølelse eller andet, og som ofte også er en bagatellisering af ens egne, personlige synder, som ikke

tages alvorligt - enten noget, som ikke har nogen betydning eller vægt, eller noget, som slet ikke kan undgås, og som man derfor ikke er ansvarlig for.

2. En anden årsag kan være, at man ikke véd, at skriftemålet er nødvendigt for vores frelse, at man ignorerer, at dette er et sakramente indstiftet af Kristus, som er til for at vi, som allerede er døbt, kan få tilgivelse for vores synder. Man synes altså, at når man er døbt, er der ikke mere brug for tilgivelse, eller at man får tilgivelse for alle synder gennem eukaristiens sakramente, altså under messen. Dette er en meget typisk teologisk fejl, som ikke desto mindre har alvorlige konsekvenser i det daglige kristenliv.

3. En tredje årsag kan være, at man ikke anerkender Kirken og dens embedsbærere (biskopper og præster) som repræsentanter for Gud, og som har fået en særlig magt til at forlade synden gennem ordinationens sakramente. Dette er i virkeligheden en typisk protestantisk-baseret idé: Kirken er på ingen måde

mellemand mellem mig og Gud. Jeg har jo ikke brug for den, mit forhold til Ham klarer jeg selv, jeg kan få Guds tilgivelse på andre måder: ved at bede til Gud, ved at gå en tur i skoven eller andet. Man kan altså ikke forstå, hvorfor man skulle gå til skrifte hos et menneske, og tilmed et syndigt menneske, for man kan ikke fatte, at Jesus har valgt at virke i sin Kirke og gennem sin Kirke og dens ministre. Denne årsag er i sidste instans mangel på forståelse af sakramenternes rolle (synlige tegn på en usynlig nåde) og Kirkens mission i frelsens historie; man fatter altså ikke, at Kirken er nødvendig for den enkeltes frelse.

4. En fjerde årsag er den såkaldte psykologiske årsag: Man forkaster ikke skriftemålets sakramente som sådan, på det teoretiske plan, men måske har man oplevet skriftemålet på en meget dårlig måde - som en slags torturkammer - og derfor vil man slet ikke nærme sig det. Man kan have haft en dårlig oplevelse på grund af selve præstens person eller måske på

grund af den måde, sakramentet blev præsenteret på, måske under

I. kommuniionsundervisningen eller firmelsesundervisningen. Det vil sige, at dårlig praksis eller dårlig teologi kan være årsagen.

5. En femte årsag kan være, at selv om man gerne vil til skrifte, og man anerkender skriftemålet som sakramente, har man ikke mulighed for at deltage, fordi præsten aldrig er tilgængelig. Man ville så gerne gå til skrifte; men det er helt umuligt at få fat i præsten. Jeg husker selv nogle gange den skuffelse, som jeg oplevede gennem at ville gå til skrifte uden at kunne finde en tilgængelig præst. Præsten kom 2-3 minutter før messen og forberedte det hele, og lige efter messens afslutning stak han af med det samme, sådan at jeg ikke engang kunne nærme mig ham for at bede om at gå til skrifte.

Der er sikkert flere årsager, som spiller en vigtig rolle i dét, at man har det svært med at nærme sig dette fantastiske sakramente, hvor vi kender og smager Guds barmhjertighed.

Det kan sagtens være, at man bare har brudt med vanen i at gøre det, uden at man spekulerer så meget over det på en teoretisk måde.

Jeg mener, at den første årsag trods alt er den, der betyder mest, og at den er særdeles afgørende for hele dette spørgsmål. For det åndelige gælder faktisk det samme som for det fysiske helbred: Er man virkelig klar over sin egen sygdom og dens alvor, gør man

alt muligt for at søge og finde og få behandling. Jeg synes, at mange problemer kan løses ved igen at begynde at gå til skrifte, så uanset årsagen vil jeg opfordre alle i vores menighed til at genopdage forsoningens sakramentes skønhed og nåde og ikke være bange for at "forstyrre" præsten - især i denne fastetid.

P. Stefano

Medarbejderfesten 2019

Den 1. februar havde Menighedsrådet og p. Stefano inviteret alle Jesu Hjerter Kirkes medarbejdere til fest, hvor vi traditionen tro fik mulighed for at sige tak til hinanden for den frivillige indsats, vi alle sammen yder i vores Kirke.

Medarbejderfesten er netop en markering af, at fællesskabet – både det kristne og det arbejdsmæssige – har betydning for os. Der var mødt ca. 30 medlemmer op, og kun ganske få havde – af forskellige og forståelige grunde – meldt afbud. Det må betyde, at mange

føler kærlighed til Kirken og glæde ved fællesskabet, og alle viste da også lyst til at bidrage til den gode stemning, som blev understøttet af sange, taler og forskellig underholdning.

Et år er gået, siden vi valgte nyt Menighedsråd. Da vi den gang afsøgte, hvem der havde lyst til at indgå i menighedsrådsarbejdet, var der mange, der gav udtryk for, at man sagtens kan arbejde for vores Kirke, selvom man ikke er en del af Menighedsrådet, og det er deltagelsen i det frivillige arbejde et godt bevis på. Derfor

var festen også en symbolsk anerkendelse og en god mulighed for Menighedsrådet til at takke alle, som er med til at varetage de mange opgaver, der skal løses – dag efter dag, uge efter uge og år efter år.

Festen blev afholdt på Kyndelmisse, den dag, hvor bondemanden i middelalderen tog varsler for at spå om fremtidens vejr, og hvis vi i forlængelse af den gamle tradition skal tage varsler for

fremtiden på baggrund af den frivillige arbejdsindsats, må disse varsler indeholde en stor portion optimisme for Jesu Hjerte Kirkes fremtid i Randers – med alle de gode og arbejdsomme og hyggelige og rare mennesker, som var kommet for at deltage i vores lille fejring af vores fællesskab – og hinanden.

Tak til jer alle.

Flemming Kurdahl
Menighedsrådsformand

Verdens Ungdomsdagene 2019

Denne gang var det Panama, som var vært for den Katolske kirkes Verdens Ungdomsdage.

Den 14. januar kl. 0200 mødes 74 unge danske katolikker, heraf 3 fra menigheden i Randers, i Københavns Lufthavn med Biskop Kozon.

Efter en rejse på 12 timer, stod vi i Panama By. Alle danske skulle i de første dage være i Byen Pedasi, som ligger i den sydvestlige del af Panama, helt ud til Stillehavet. Ved ankomsten til byen, tog byens borgere imod os med fest og fyrværkeri. Vi blev alle

indkvarteret hos lokale familier, som alle var utrolig venlige og hjælpsomme. Det gav lidt sproglige udfordringer, da de stort set kun kunne spansk, men man kan komme langt med tegnsprog og Google oversæt.

I de første dage holdt danskerne daglige messer under ledelse af Biskop Kozon. Messerne var ivrigt besøgt af de lokale, som nok ikke forstod så meget, da messerne blev holdt på dansk. De følgende dage holdt vi daglige messer sammen med franskmændene på fransk, så her forstod vi ikke så meget.

Disse messer blev ledet af henholdsvis Biskop Kozon (på fransk) og den franske Ærkebiskop Laurent Ulrich.

En af dagene var vi til fælles messe med ca. 50.000 unge katolikker i byen Chitre. Det var en stor oplevelse. Messen blev ledet af Kardinal Rafael Valdivieso.

Efter en uge i Pedasi tog vi til Panama by hvor selve ungdomsdagene skulle afholdes. De fleste af dagene i Panama by, blev der holdt fælles nordiske messer. De fleste blev ledet af den svenske kardinal Anders Arborelius.

Ungdomsdagene startede med åbningsmesse dagen før Pave Frans' ankomst. Åbningsmessen blev ledet af Panamas egen kardinal José Domingo Ulloa Mendieta.

Så kom den store dag, hvor Pave Frans ankom. Om aftenen var der en fantastisk velkomstmesse med deltagelse af ca. 750.000 unge katolikker, præster, biskopper, kardinaler m.v.

Dagen efter blev der om aftenen holdt Korsvej.

Så kom dagen, hvor vi alle 750.000 unge katolikker samledes på Den Hellige Johannes Pouls Plads til våge nat med messe under ledelse af Pave Frans. Det var en fantastisk stor oplevelse af tilbringe våge nat sammen med 750.000 unge katolikker fra hele verden og der blev knyttet mange venskaber.

Om formiddagen var der igen messe under ledelse af Pave Frans. Dette var samtidigt afslutningsmessen for Verdens Ungdomsdagene.

Her bekendtgjorde Pave Frans at de næste Verdens Ungdomsdage skal holdes i Portugal i 2022.

Efter afslutningen af ungdomsdagene havde vi nogle dage til vores rådighed i Panama by. Herefter gik det hjemad igen. For nogle af os var det en lang hjemtur fra Panama by via New York og Wien til København.

Det var dejligt at være hjemme igen efter 18 dage, men jeg glæder mig nu allerede til Ungdomsdagene i Portugal i 2022.

Piet Pihl

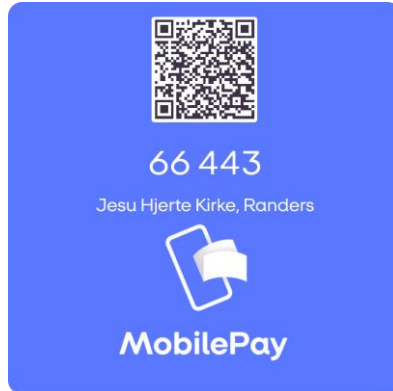
MEDDELELSER FRA MENIGHEDSRÅDET

Kirkens regnskab for 2018 samt budget for 2019 er nu udarbejdet og videresendt til Bispekontoret. Vi vedlægger her en samlet oversigt til orientering.

		Budget 2018	Regnskab 2018	Budget 2019	
INDTÆGTER					
1	Kirkeskat + sognebidrag	380.000,00	352.792,00	363.373,00	
2	Kollekter til sognet, kirkebøsse, kirkelige handlinger	88.000,00	110.612,89	100.450,00	
3	Kollekter til andre formål	15.000,00	29.647,34	25.000,00	
4	Diverse indtægter	13.000,00	17.240,00	10.000,00	
5	Godkendte indsamlinger				
6	Tilskud fra bispedømmet				
7	Tilskud fra ordenssamfund				
8	Indtægter i alt	496.000,00	510.292,23	498.823,00	
UDGIFTER					
9	Kirke, præstebolig, menighedshus	-126.225,00	-70.864,79	-106.350,00	
10	Kultusudgifter	-25.500,00	-9.317,92	-19.650,00	
11	Vedligeholdelse af bygninger og inventar	-51.000,00	-12.237,50	-86.000,00	
12	Nyanskaffelser	-10.000,00	-1.222,00	-6.000,00	
13	Lønninger				
14	Kontorudgifter	-17.500,00	-11.353,98	-17.000,00	
15	Pastorale udgifter	-20.000,00	-10.214,80	-24.000,00	
16	Kørselsudgifter	-31.822,00	-19.758,13	-29.000,00	
17	Diverse udgifter	-2.500,00		-5.000,00	
18	Henlæggelser	-5.000,00			
19					
20	Afgift til bispedømmet	-191.453,00	-141.116,80	-145.350,00	
21	Koll. andre formål end sognet	-15.000,00	-29.647,34	-25.000,00	
22	Udgifter i alt	-496.000,00	-305.733,26	-463.350,00	
23	Overskud/Underskud	992.000,00	816.025,49	962.173,00	

MOBILEPAY 66443

Bør kun benyttes til overførsel af kollekt.
Hvis denne betalingsform dækker et andet formål, skal det fremgå i tekstfeltet

ADRESSER OG TELEFONNUMRE

Jesu Hjerter Kirke
Thorsgade 22, 8900 Randers C
Hjemmeside: www.katolsk-randers.dk
E-mail: randers@katolsk.dk
Tel: +45 86429730
Torsdag er kontoret lukket

Konst. sognepræst: p. Stefano Tarquini,
Thorsgade 22, 8900 Randers C.
E-mail: ste@katolsk.dk
Mob: +45 91457615

Menighedsrådsformand: Flemming Kurdahl
E-mail: flemming.kurdahl@gmail.com
Mob: +45 23304912

Regnskabsfører: Anne Marie Gulmann,
E-mail: gulmann@dadlnet.dk
Tel: +45 86398668

Sognebladets redaktør: Annette Høyrup
E-mail: annette@profeti.dk
Mob: + 45 30232360